

Nr 1156

av fru Jonäng m. fl. omerkännande av Republiken Sydvietnamns provisoriska revolutionära regering (PRR).

Det är nu drygt två år sedan Parisavtalet om fred i Vietnam undertecknades. Avtalet uppfattades som ett första steg på vägen mot fred och nationellt oberoende för Sydvietnam och Nordvietnam. Det skapade förutsättningar för att alla utländska trupper i Vietnam drogs tillbaka, och det möjliggjorde för sydvietnameserna att själva besluta om sitt lands politiska framtid.

Förväntningarna på Parisavtalets möjligheter att fungera som en plattform för fred var stora, och så mycket större blir besvikelsen när vi nu kan konstatera att fred fortfarande inte har kommit till Sydvietnams folk. Ansvaret vilar tungt på alla dem som bryter mot avtalet, de vilar tungt på dem som fortfarande inleder stridshandlingar, och det vilar tungt på den part som envist vägrar att fullfölja den inledande viktiga delen av avtalet: skapandet av ett nationellt råd i Sydvietnam med företrädare för alla parter och med uppgift att förbereda fria val.

Motståndet mot Thieuregimen i Saigon växer sig allt starkare i Sydvietnam. Även för dem som själva inte direkt upplevt den desperata situation som uppenbarligen råder i landet, torde det vara helt klart att Thieu håller sig kvar vid makten endast genom militär styrka och att han eller hans regim inte kan göra anspråk på att vara talesmän för folket i Sydvietnam. I de områden av Sydvietnam som behärskas av den provisoriska revolutionära regeringen (PRR) pågår ett intensivt uppbyggnadsarbete, mänskligt och materiellt. Det torde stå utom allt tvivel att PRR i dessa områden har folkets stöd, och de har därutöver vid upprepade tillfällen efter Parisavtalets ingående förpliktat sig att medverka till skapandet av det ovan nämnda nationella rådet och därmed vara med att skapa sådana förhållanden i hela Sydvietnam att fria val kan hållas omgående.

Enligt vårt sätt att se är genomförandet av fria val den första förutsättningen för att fred och medbestämmande skall ges åt det sydvietnamesiska folket. Den part i konflikten som sålunda klart och otvetydigt deklarerar sin vilja att följa Parisavtalet på denna punkt förtjänar vårt lands stöd.

I den första paragrafen, första kapitlet i Sveriges nya regeringsform står: "All offentlig makt i Sverige utgår från folket." Denna deklaration, som utgör vår demokratis själva fundament, inrymmer också en viljeyttring: all politisk makt, var den än utövas, bör utgå från folket. Folket utövar denna sin makt vid regelbundet återkommande fria och hemliga val, där det finns olika alternativ att välja mellan. Den svenska viljeyttringen borde

innebära en förpliktelse att inom ramen för vår på solidaritet burna utrikespolitik stödja strävan efter folkmakt också på andra håll i världen och som en följd härav stödja de partier eller grupper inom ett land som har samma målsättning. Vårt land bör sålunda kunna stödja PRR i Sydvietnam i dess strävan att medverka till att åstadkomma fria val i hela Sydvietnam och samtidigt avstå från varje åtgärd som är eller kan uppfattas som ett stöd till Thieuregimen, som envetet motsätter sig Parisavtalets stadganden vad beträffar det nationella rådet, som förberedelse för fria val i Sydvietnam.

Att sålunda erkänna PRR som Sydvietnams lagliga regering vore en åtgärd helt i linje med den hittills förda och av en stor majoritet av vårt folk omfattade alliansfria och av solidaritet med förtryckta burna utrikespolitiken. Ett sådant steg vore i högsta grad ägnat att stärka de krafter i Sydvietnam som strävar efter att åstadkomma fria val och därigenom göra det möjligt för Sydvietnams folk att självt säga sin mening om sin politiska och ekonomiska framtid.

På ett föga uppseendeväckande och med ett efter diplomatiska mått mätt prydligt tillvägagångssätt har Sverige avvecklat sina diplomatiska förbindelser med Thieuregimen, vilket i dagsläget innebär att vårt land inte har några diplomatiska förbindelser med vare sig Saigonregimen eller PRR. Med hänvisning till vad här har anförts om PRR:s vilja att medverka till genomförandet av fria val i Sydvietnam och därtill det faktum att PRR i dag uppfyller de av Sverige ställda formella villkoren för diplomatiskt erkännande, nämligen om kontroll över sig tilldelade territorier, vill vi sålunda förorda att Sverige diplomatiskt erkänner PRR som Sydvietnams lagliga regering. Enligt vår mening vore det en åtgärd ägnad att underlätta fredens återställande i området

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen beslutar anhålla hos regeringen om åtgärder för att diplomatiskt erkänna den provisoriska revolutionära regeringen i Sydvietnam (PRR).

Stockholm den 27 januari 1975

GUNNEL JONÄNG (c)

PÄR GRANSTEDT (c)

GÖSTA ANDERSSON (c)

i Nybro

ANNA ELIASSON (c)

KARIN ANDERSSON (c)

OLOF JOHANSSON (c)

i Stockholm